

*Dla poezji łądem i
harmonią – poetów
polskich matematyczne
fascynacje*

Joanna Wołoszyn

nauczyciel języka polskiego

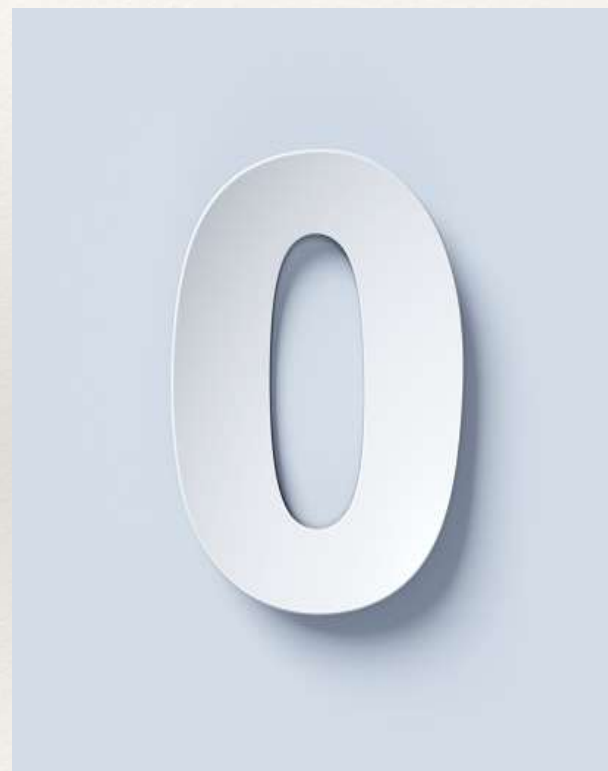
*„Matematyka jest to królowa nauk,
jej ulubieńcem jest prawda, a
prostość i oczywistość jej strojem.”*

/Jan Śniadecki/

Zero

*Toczyło się po
drodze:
„Z drogi, gdy
ja przechodzę!
Ja jestem sto
tysięcy,
A może jeszcze
więcej”.*

*Folgując swej naturze,
Wołało: „Jestem
duże!”*

*Pyszniło się przed
światem,
Że takie jest pękate.*

***Mówili wszyscy z
cicha:***

***„Ma brzuch, a brzuch –
to pycha”.***

***I później się dopiero
Spostrzegli, że to zero.***

/Jan Brzechwa „Zero”/

„Matematyka jest od wielu lat nieszczęśliwą miłością piszącego te słowa.

Wpada on co pewien czas w trans namiętnego zakochania się w tej Tajemniczej Damie, Ignie do niej, umizga się, marzy o tzw. posięściu jej i rozkoszowaniu się nią; obiecuje sobie po tym romansie stokroć więcej radości i upojenia, niżli ich zaznał ze swą prawowitą, ale kapryśną i wiarołomną kochanką – Poezją.

Wszystko na próżno. Dama jest niewzruszona i ani na cal nie chce przed nim uchylić rąbka swych szat.”

/Julian Tuwim/

Kościele powszechny!
Uciezko przed mroczącym
moje zmysły biesem!
Jedyna prawdy opoko,
O, celne z wieczności Oko,
Patrzące na mnie
bezkresem!

Liczbo zbawicielko!
Wyniknij! Stań się! Wskaż
mi!
Nieubłaganym WZOREM
Ujmij, przemianuj, ujarzmij!

Oto Kwadrat. I nic prócz
prostego kwadratu.
W uwięzi czterech linii
zamknięta sprawa
jedyna.
O, matematyko cierpka!
Dałaś ty radę światu!
Zadrwiłaś z Boga i Czarta,
o, heretyczko okrutna!
Kwadrat w chaos się
wcina,
I piękniejszego nie ma
poematu!

Oto skończoność, wiedza,
ostateczność,
Dumna jedyność radosnego
Prawa,
Że czterema liniami stworzyłem
konieczność.
Nic się tutaj nie dzieje. Trwa
powzięta Sprawa.

Chrystusie! Gdybyś nie miał tej
krwi gorejącej,
Co w niebo Cię porwała, by
prawdę objawić,
Gdybyś dzień dłużej dumał,
surowy, milczący,
Musiałbyś z linii prostych figurę
ustawić
I nie męczyć nas krzyżem - ale
cyrklem zbawić.

/Julian Tuwim Matematyka/

Adam Mickiewicz „Pan Tadeusz”

Napisany jest w 12 księgach,
trzynastozgłoskowym aleksandrynem
polskim.

ARCHITA

Geometrycznej nieświadom
nauki

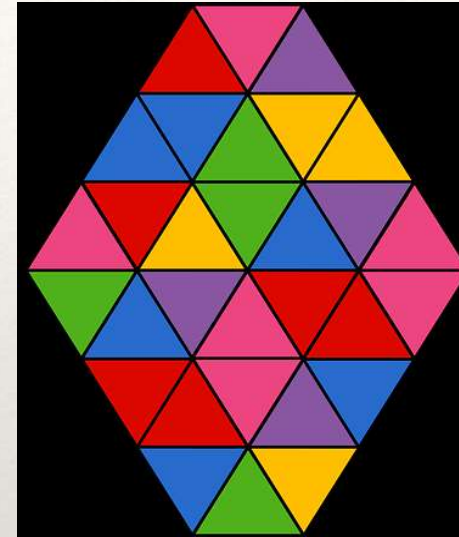
Widziałem prosty lud, kładący
bruki,

I, jako kamień jedna się z
kamieniem,

Baczyłem, stojąc pod filaru
cieniem

Aż żal mi było bezwiedności
gminu,

Mimo że wieczną on jest wagą
czynu !

**Więc - Geometrii myślane promienie
Rzeknę, gdy z głazem złączę i ożenię,
Sferyczność w drzewie wykłuwszy
toporem,
Siłami ramion pchnę brązowe walce,
Promienne, jeśli kołom natchnę palce,
To - któż wie...**

PLATO

Boskie, zmysłowiąc obrysy,
Archito! - koturn rzucisz za
kulisy

Języka lotność niebieskiego
zgrubisz,

Więc Filozofię, Grecję
może, zgubisz...

ARCHITA

O! Plato... padam przed prawdy
bezkońcem,
I nieraz, myśli z drzewa ciosząc,
płaczę,
Tak wielce wszystko przesiągłe jest
słońcem,
Któremu nie ty , ni ja biegów znaczę;
Dlatego świętych nie zniżę arkanów,
Ani ojczyzny krągłą tarcz wyszczerbię,
Owszem: z tych, które rażą cię dziś,
planów,
Z kres tych na Grecji idealnym herbie,
Z liczebnych równań w sił zmienionych
dźwignie

(Lubo promiennność uroku w nich
stygnie),
Któż wie? - powtarzam - czy lud w
sobie drobny,
Bezsilny ciałem - jak wyspa osobny,
Sykułów mówię, na przykład,
siedziba,
Tą siły ramion zmnożywszy nauką,
Nie zdoła bronić się jak morska
ryba?
PLATO
Przyjdzie - i tobie dzień zwycięstwa
– sztuko

/Cyprian Kamil Norwid „Plato i Archita”/

Matematycznie..... o miłości

*- Rozmowa liryczna
językiem matematyki*

Wykorzystano:

<https://pixabay.com/pl/images/search/geometryczne%20figury/>

<https://pixabay.com/pl/images/search/ksi%C4%85%C5%BCki/>

<https://pixabay.com/pl/images/search/zero/>

<http://www.matematyka.wroc.pl/book/julian-tuwim-o-matematyce>

http://wiersze.juniora.pl/brzechwa/brzechwa_z04.html

<http://www.matematyka.wroc.pl/book/cyprian-kamil-norwid-plato-i-archita>

K. I. Gałczyński Rozmowa liryczna [w:] Zaczarowana dorożka, czyli liryki
Najpiękniejsze, Wydawnictwo Algo, Toruń 2004

